

næste, som formentlig ville blive konsekvensen af hr. Rune Lunds beslutningsforslag, hvis det nu kom igennem. Hvad ville der ske, hvis alle havde underskrevet en sådan garanti, og der efterfølgende alligevel skete en overtrædelse? Man kan forestille sig et eksempel, hvor garanti er givet, men hvor en soldat har overtrådt Genèvekonventionen i relation til en enkelt tilbageholdt. Der er tale om en enkelt overtrædelse, hvor alvorlig den end måtte være.

Kl. 17.35

I denne situation ville man konstatere, at garantien fra den pågældende soldats hjemland ikke var overholdt, og konsekvensen måtte herefter måske være en tilbagetrækning af de danske tropper. En tilbagetrækning, der kunne medføre store vanskeligheder for de tilbageværende styrker og have dybt beklagelige følger for den civilbefolkning, som man typisk er indsat for at beskytte.

Nej, i en situation, hvor man konstaterer, at der alligevel er sket en overtrædelse, må reaktionen naturligvis være, at man i det land, hvorfra den enkelte kommer, internt går i gang med at sanktionere mod den soldat, der har forbrudt sig mod reglerne. Sådan er det jo allerede i dag.

De danske soldater er instrueret om at være opmærksomme på eventuelle krænkelse af de tilbageholdtes rettigheder og er forpligtet til at gribe ind og aflægge rapport om en sådan krænkelse. Derved sikres mest effektivt en overholdelse af de tilbageholdtes rettigheder, hvor det er relevant, nemlig i den konkrete situation, hvor soldaten og den tilbageholdte står over for hinanden.

Enhedslistens forslag vil medføre, at vi uden en garanti, der jo i virkelighedens verden ikke har været andet og mere end en hensigtserklæring, vil sidde tilbagelænet med rene hænder, men uden nogen som helst mulighed for at forhindre krænkelsen af tilbageholdtes rettigheder.

Den enkelte stat er ansvarlig for soldaternes handlen. Hvis soldaterne bryder de regler, der gælder for engagementet, behandles bruddet på reglerne af de kompetente myndigheder i det pågældende land. Det mener vi er et fundamentalt godt princip, og det er det, som forsvarsministeren har gennemgået, og det er det, vi andre er enige i også i Venstre. Derfor er der ikke nogen grund til at fremme det her forslag, og vi kan ikke tilslutte os det.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det her forslag går jo ud på at pålægge den danske regering følgende, når danske soldater sendes ud på mission: At afvise at deltage i fælles operationer, hvis der ikke er garanti for, at Genèvekonventionerne overholdes, og garanti imod, at eventuelle fanger bliver udsat for tortur, forsvinden, død eller andre menneskerettighedskrænkelser.

For at kunne kontrollere det skal man indgå aftaler med de lande, som man udleverer fangerne til, om, at Danmark skal kunne holde øje med fangernes videre skæbne, altså dem, der er tilfangetaget under de her fælles operationer, indtil løsladelse eller domfældelse.

Det synes jeg er meget rimeligt, for det er jo sådan, at vi i dag deltager i en lang række fælles operationer, hvor det ikke lige er Danmark, der siger, at klokken er så og så mange, og du er taget til fange, men hvor det faktisk er os, der har planlagt og ledet operationen. Og så er vi faktisk med, men der er bare lige nogle andre, der laver den fysiske pågribelse og tager dem til fange.

Jeg synes, det er et problem, at der er den slags huller i de internationale regler, og det er det, som det her forslag skal komme til livs.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Vi kommer det jo aldrig nærmere, end at hvert enkelt land og hver enkelt deltager fejrer for sin egen dør, og når der er overtrædelser, så sanktionerer man.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at når vi her i Danmark tillader demonstrationer, når vi f.eks. tillader, at man går i en demonstration på Nørrebro for Ungdomshuset, så kunne det også være rart, at man lavede en aftale forinden, så de, der deltog i sådan en demonstration, og de, man gav tilladelse til en sådan demonstration, alle var folk, der agtede at overholde straffeloven. Men det er vel desværre heller ikke særlig realistisk. Der er det nok mere udtænkt eller mere evident, at man ikke overholder straffeloven.

Man kan lave mange aftaler, og så kan man lægge mere eller mindre værdi i at overholde de konventioner og de aftaler, der er. Jeg tror på, at der på det her område findes større commitment på, at man vil overholde lovgivningen, end der ellers er.